Universitätsbibliothek Paderborn

Opera S. Matris Teresae De Iesv Carmelitarvm Discalceatorum et Discalceatarum Fundatricis

Jn duas partes distincta

Teresa <de Jesús>

Coloniæ Agrippinæ, Anno MDCXXVI [erschienen] M.DC.XXVII.

Cap. X. Agit de Fundatione Domus Vallisoletanæ, à conceptione B. Virginis de Monte Carmelo, cognominatæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37974

Visual Library

CAPVT. X.

IN QVO, DE FVNDATIONE DOMVS VALLISOLETANÆ, *à conceptione Beatiſſimæ Virginis de monte Carmelo cognominatæ, agitur.*

Vallisoletanæ domus fundandæ occaſio.

QVatuor aut quinque circiter antè menſibus, quàm Malagoniæ do-
mus fundaretur, egerat mecum adoleſcens quidam eque-
dignitate nobilis, paratiſſimum ſeſe dicens, ſi Valliſoleti funda-
conuentum vellem domum quam illic habebat, necnon bonum ma-
gnumque ei contiguum hortum, qui amplam ſatis habebat vinea-
mihi eidem fundando offerre eius vt poſſeſſionem quamprimum a-
perem, identidem meis vrgebat. Magni certe ea pretij erat. Ego po-
illam acceptaui, eſto ad fundandum illo in loco monaſterium n-
admodum propenderem, quòd quarta propè leucæ parte vrbe
abeſſet: at putabam, nos haud ægrè inde in vrbem commigrare poſ-
ſemel illic poſſeſſione accepta. Quòd ergo is tam gratanter & libe-
ter donationem illam offerret, non potui tam bonum eius op-
non admittere, aut deuotionem eius perturbare. Exinde duo pr-
pemodum effluxerant menſes, cum repentè acri ſymptomat-
opprimitur, & adeò quidem præcipiti, vt omni linguæ priuatu-
peccatorum inſtituere confeſſionem commodè non potuerit, c-
plurima interni ob offenſum Deum doloris daret argumenta. Ig-
celeriter admodum & raptum, procul tamen à loco vbi ipſa ag-
bam, hac è vita abripitur. Dominus porro per viſum mihi ind-
uit, ſalutem eius ſummo in diſcrimine verſatam fuiſſe, at ſe eius mi-
tum, ob præſtitum matri ſuæ, hanc illi offerendo domum, v-
qua Ordinis illi dedicati ſodalibus monaſterium conſtrueretur, o-
ſequium; atque eum non antè ignè purgatorio liberandum, q-
prima in eodem Deo ad altare hoſtia offerretur; eâ autem oblata, in-
egreſſurum. Qua autem anima illa ibidem patiebatur tormenta, a-
cerbiſſima, mihi adeò præſentia, & velut ante oculos erant, v-
tametſi Toletanam domum priùs fundare ſummopere deſiderare-
pro tunc tamen eam curam intermiſerim, meque ad Valliſoletana-
quomodocumque poſſem, fundandam vrſerim & exſtimularim. N-
tam citò tamen, ac quidem volebam, Valliſoletum abire p-
quòd ad aliquot dies in conuentu Abulenſi, qui meæ curæ cre-
ditus erat, ac deinde Metinēſi, (nam & eò cōceſſi) neceſſario me m-
oportuerit. Metinæ vero cum agerem, & orationi inſiſterē, Domin-
monuit vt abitum maturarem, quod anima illa plurimum pat-

Eius fundatoris ob donatam B. Virgini domum ſalus in tuto verſata fuit.

S M compatitur animæ in purgatorio agentur.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vnde, licet ad hoc parum inſtructa eſſem, opere ipſo rem ſum executa, & ipſis B. Martyri Laurentio ſacris ferijs Valliſoletum ingreſſa. Vt primum domum corâm inſpexi, magnopere turbari atque anguſtiari cœpi, quod viderem non ſine ingentibus intolerabilibuſque ſumptibus ibidem Moniales poſſe commorari: & licet animi relaxationi accommoda foret, quòd peramœnum annexum haberet hortum, non poterat tamen non eſſe inſalubris, quod propter flumen præterlabens ſita eſſet. Etſi iam de via defeſſa eſſem, ad quoddam Ordinis noſtri cœnobium, quod ſub ipſum vrbis ingreſſum ſitum erat, ſacri audiendi cauſa abij, tam procul autem à domo diſtabat, vt meam id pœnam adauxerit. Ad nullum ea de re apud Comites meas verbum faciebam, ne eas contriſtarem, quòd ſpem haberem ac fiduciam (eſto ſatis tenuem) Dominum qui priora illa mihi dixerat & ſignificarat, omnibus proſpecturum. Vnde fabros clanculo euocaui, muroſq; hinc inde vt conſtruerẽt, quibus clauſtro & ſolitudini noſtræ cõſuleretur, aliaq; neceſſaria vt incipere pararent, præcepi. Venerant nobiſcũ is, quẽ dixi Sacerdos, Iulianus de Auila, & è duobus illis fratribus qui diſcalceatorum Ordinem ordiri volebant, alteruter; qui interea de viuendi modo quem hiſce in domibus ſeruabamus, inquirebat. Iulianus porro in facultate ab Ordinario loci, qui iam tum antequam illuc concederem, bonam eius ſpem dederat, impetranda ſeriò allaborabat. At non tam citò ea potuit impetrari, quin Dominica dies iam adeſſet; nihilominus facultas ad ſacrum eo, quem in templi formam parauerámus, loco offerendum nobis conceſſa eſt, quod & factum eſt. Multum vero aberat, vt putarem per hanc Miſſam adimpletum iri ea, quæ de anima illa à Domino dicta mihi erant; nam quamuis dictum mihi, eſſet, animam illam per primam in domo illa oblatam hoſtiam liberatum iri, credebam tamen id eo demum ſacro futurum cum ſimul Sacramentũ Venerabile templo primum inferretur. Sacerdote ergo ſacroſanctum cæli ferculum ad locum, in quo communicaturæ agebamus, deferente, & me iam eius participem facere parante, ecce Eques ille, quem dixi, ore decoro & vultu ſplendido ac læto, complicatiſq; manibus, iuxta Sacerdotem, mihi ſeſe ſpectandum dedit, & immenſas ob acceptum operâ meâ liberationis è purgatorij pœnis beneficium gratias agebat. itaque mox anima illa in ſuperna habitacula euolauit. Et certè, vt primũ intellexi, illum in via ſalutis verſari, deque ea certum eſſe, vix ipſum mihi perſuadere potui, & admodum iterum me anxia fui; quod pro vitæ, quã duxerat, ratione aliud is mortis genus, quo ſalutem conſequi poſſet, obire debere mihi videretur. nam (vt alia taceam) mundi vanitatibus totus immerſus fuerat: quamquam (vt verum fatear) mortis ſe identidem, dum viueret, memoriam præ o-

Anima fundationis per primam miſſam è purgatorio liberatur.

Deipara præſtita obſequia qualiacumque Domino grauiſſima ſunt.

culis habere, comitibus meis dixit. Mirum certè & notabile eſt, Domino placere & gratum eſſe, quodcumque matri ſuæ exhibetur obſequium Et ſanè immenſa eius eſt miſericordia. Sit ipſe pro omnibus laudatus & benedictus, quòd vita & gloria æterna operum noſtrorum vilitatem ita compenſet, ; cumque ea perexigui ſint valoris, magna reddat & pretioſa.

Ad alias Valliſoletanæ moniales ædes migrant.

Cùm ergo feſtum aſſumptæ in cælos Virginis Deiparæ, die ſcilicet Auguſti quintadecima, anno Domini M.D.LXVIII. ageretur, domus illius rite adita poſſeſſio eſt. Sed non diu illo in loco commorati ſumus, quòd penè omnes in morbū incidimus. Quo perſpecto, Maria Mendoſia illuſtri genere mulier, Commendatarij Cobos vxor, & Marchionis Camaraſenſis mater, pietate, religione, & caritate (quam eius in egenos eleemoſynæ ſatis frequentes apertè declarabant) præditа, eadem quæ prius caritatis officia mihi tum præſtitit; illam namque noueram familiariter: eſt enim Abulenſis Epiſcopi ſoror, & in primi monaſterij fundatione inſignem nobis operam præſtiterat, nec non in omnibus ad ordinem vniuerſum ſpectantibus. Quòd ergo eſſet caritatis affectu plena, videretq; nonniſi difficillimè illic nos poſſe habitare, quòd ad eleemoſynas accipiendas locus ab vrbe ſatis eſſet remotus, tum quia inſalubris & morbis obnoxius erat; hanc ſibi domum vt venderemus rogauit, aliam eius loco ſe coempturam dicens. Vt dixit fecit. Quam autem nobis dedit, multò pluris valuit, quòd ſimul cuncta quæ nobis neceſſaria eſſent, daret, quin & vſq; nunc det, & quoad vixerit daturа ſit S. Blaſij feſto, ſolenni ritu ſupplicantis populi, beneque [illegible] affecti illuc migrauimus. Hunc porro is affectum ſemper in nos con[illegible] uat, quòd magna erga conuentum hunc miſericordia Dominus [illegible] tur, & tales ad eumdem virgines vocauerit, illarum vt vita ſanctitas [illegible] tempore aliquando deſcribenda ſit, quò Dominus ipſe laudetur & glorificetur, qui per huiuſmodi media & inſtrumenta opera ſua extollit & creaturis ſuis gratificari vult.

CAPVT XI.

AGITVR DE VITA ET MORTE MONIALIS CVIVSDAM, Quam ad hunc conuentum Dominus vocauit, Beatricis ab Incarnatione nuncupatæ: vita quippe eius tantæ fuit perfectionis, & mors talis, illius vt memoriam fieri dignum ſit.

HOc inter alias monaſterium ingreſſa eſt inſignis ſanè virgo, Beatrix Ordigneſia appellata, cuius anima reliquas Moniales admiratione cōpleuit, quòd Dominum miras & ſingulares quaſdam virtutes in [illegible]

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN